

7 FEBRUARI 2016 – VIJFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JESAJA 6, 1-2a.3-8

In het sterfjaar van koning Uziahah zag ik de Heer, gezeten op een hoge en verheven troon: zijn sleep bedekte heel de vloer van de tempel. Hij was omgeven met serafs; elk had zes vleugels, en ze riepen elkaar toe: „Heilig, heilig, heilig, de Heer der hemelse machten! Heel de aarde is vol van zijn glorie!” Het luide roepen deed de drempels schudden in hun voegen en het heiligdom stond vol rook.

Toen riep ik: „Wee mij, ik ben verloren! Want ik ben een mens met onreine lippen en ik woon te midden van een volk met onreine lippen, en toch hebben mijn ogen de Koning, de Heer der hemelse machten, gezien!”

Maar een van de serafs vloog naar mij toe met een gloeiende kool die hij met een tang van het altaar genomen had; hij raakte mijn mond daarmee aan en sprak: „Nu dit uw lippen aangeraakt heeft, zijn uw zonden verdwenen, uw misstappen vergeven.“ Daarop hoorde ik de Heer spreken: „Wie moet Ik zenden? Wie zal voor ons gaan?” En ik antwoordde: „Hier ben ik, zend mij!”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE KOINTIERS 15, 1-11

Broeders en zusters,

Ik vestig uw aandacht op het evangelie dat ik u heb verkondigd, dat gij hebt ontvangen, waarop gij gegrondvest zijt en waardoor gij ook gered wordt, indien ge er tenminste aan vasthoudt in de vorm waarin ik het u verkondigd heb, anders zoudt gij tevergeefs gelovig geworden zijn.

In de eerste plaats dan heb ik u overgeleverd wat ik ook zelf als overlevering heb ontvangen, namelijk dat Christus gestorven is voor onze zonden, volgens de Schriften, en dat Hij begraven is en dat Hij is opgestaan op de derde dag, volgens de Schriften, en dat Hij verschenen is aan Kefas en daarna aan de Twaalf. Vervolgens is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nog in leven zijn, hoewel sommigen zijn gestorven. Vervolgens is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan alle apostelen. En het laatst van allen is Hij ook verschenen aan mij, de misgeboorte.

Ja, ik ben de minste van de apostelen, niet waard apostel te heten, want ik heb Gods Kerk vervolgd. Maar door de genade van God ben ik wat ik ben en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest. Ik heb harder gewerkt dan alle anderen, niet ik, maar de genade van God met mij.

Maar of zij het nu zijn of ik, dát verkondigen wij en dát hebt gij geloofd.

EVANGELIE

LUCAS 5, 1-11

Op zekere dag stond Jezus aan de oever van het meer van Gennesaret, terwijl de mensen op Hem aandrongen om het woord Gods te horen. Hij zag nu twee boten liggen aan de oever van het meer; de vissers waren eruit gegaan en spoelden hun netten. Hij stapte in een van de boten, die van Simon, en vroeg hem een eindje van wal te steken. Hij ging zitten en vanuit de boot vervolgde Hij zijn onderrecht aan het volk.

Toen Hij zijn toespraak had geëindigd zei Hij tot Simon: „Vaar nu naar het diepe en gooi uw netten uit voor de vangst.” Simon antwoordde: „Meester, de hele nacht hebben we gezwoegd zonder iets te vangen; maar op uw woord zal ik de netten uitgooien.” Ze deden het en vingen zulk een massa vissen in hun netten, dat deze dreigden te scheuren. Daarom wenkten ze hun maats in de andere boot om hen te komen helpen. Toen die gekomen waren, vulden zij de beide boten tot zinkens toe. Bij het zien daarvan viel Simon Petrus Jezus te voet en zei: „Heer, ga van mij weg want ik ben een zondig mens.” Ontzetting had zich meester gemaakt van hem en van allen die bij hem waren, vanwege de vangst die ze gedaan hadden. Zo verging het ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten. Jezus echter sprak tot Simon: „Wees niet bevreesd, voortaan zult ge mensen vangen.” Ze brachten de boten aan land en lieten alles achter om Hem te volgen.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Netwerk in de diepte

EVANGELIE • Tot nog toe verkondigde Jezus de boodschap van het koninkrijk van God in de synagogen in Judea. Ondanks onderricht en genezingen staat Hij er nog steeds in z'n eentje voor. Lucas vertelt hoe aan het meer van Gennesaret de kering komt. Jezus staat er aan de oever. De mensenmenigte dringt Hem haast in het water. Zo hunkeren ze naar het woord van God. Jezus ziet twee boten liggen. De vissers zijn eruit gestapt en werken aan hun netten. Jezus stapte in de boot van Simon en vraagt een eindje hogerop te varen. Vanuit de boot steekt Jezus van wal en spreekt de schare toe.

Na het onderricht verdwijnt de menigte uit het verhaal. Waar zijn de mensen naartoe? Wat vangen ze aan met de verkondiging? Jezus richt zich tot Simon en zegt: „Vaar hogerop naar het diepe en laat jullie netten neer voor een vangst” (Naardense Bijbel). Een hoogst ongewoon verzoek, want wie gaat nu bij daglicht vissen? Simon wijst erop dat ze een hele nacht hebben gezwoegd, maar niets gevangen: „Maar op uw woord zal ik de netten uitgooien.” De beroepsvisser erkent in Jezus zijn Meester. Samen varen Simon en zijn maats met Jezus in hun midden het meer op. Ze halen zo veel vis op dat hun netten scheuren. Ze wenken de tweede boot. Onder het gewicht van de menigte vissen dreigen nu beide boten in de dieperik te verdwijnen.

Simon – plotseling ook Petrus – valt op de knieën voor Jezus neer. De vissenvangst krijgt een goddelijk karakter. Meester wordt Heer. Simon Petrus beseft dat hij een zondige mens is en wil dat Jezus van hem weggaat. Zondigheid heeft hier niet te maken met morele schuld, maar verwijst naar de menselijke kleinheid tegenover het goddelijke. Jezus blijft en zegt tot Simon: „Wees niet bevreesd, voortaan zul je mensen vangen.” De Heer richt de toekomstige bezigheid van Petrus op levende mensen en niet langer op dode vissen. Een toekomst die nog dezelfde dag begint. Ook zijn maats Jakobus en Johannes zijn verbijsterd over de vangst van de vissen. Ze varen de boten het land op, laten alles achter en volgen Hem.

Nachten lang zwoegen zonder iets te vangen. Het is herkenbaar, ook elders in het leven: elke volgende dag opnieuw beginnen en nog harder wroeten. Er is durf voor nodig om dit uitzichtloze geploeter overboord te gooien. De man op de oever van het meer daagt uit naar de diepte te gaan. Simon Petrus herkent in Hem als eerste zijn Heer en Meester. Samen met zijn metgezellen laat hij alles achter om Jezus te volgen. Zij zullen niet bedrogen uitkomen.

EERSTE LEZING • Op zekere dag bevindt Jesaja zich in de tempel van Jeruzalem. Hij is er niet alleen. Ook de Heer is daar, en hoe! Hij neemt nogal wat plaats in. De sleep van zijn mantel vult de hele tempel. Hij is in gezelschap van serafs, een soort engelen met zes vleugels. Zij roepen elkaar een lofzang toe op de Heer. Ze roepen zo luid dat de deurpinnen in de dorpels ervan schudden. De tempel staat vol rook en ja, Jesaja is onder de indruk. In al zijn nietigheid voelt hij zich verloren tegenover die grote God. Gelukkig is daar een van de serafs om hem een handje te helpen. Met een gloeiende kool uit het vuur dat brandt op het altaar raakt hij de mond van Jesaja. Daar staat Jesaja nu met verbrande lippen. De seraf geeft uitleg: „Nu zijn uw zonden verdwenen en uw misstappen vergeven.” De gloeiende kool heeft de kloof gedicht tussen Jesaja en God. Er is nu verbinding mogelijk en inderdaad, Jesaja hoort de stem van de Heer. Die stem is in zichzelf bezig. De Heer vraagt zich af wie Hij moet zenden. Wie zal in zijn plaats gaan? Zonder dat hem iets gevraagd wordt, antwoordt Jesaja: „Hier ben ik, zend mij!”

Een mooi verhaal. En niet zo onwaarschijnlijk. Stel, we zijn in het jaar 2016. Op zekere dag bevind je je in de kerk. Je bent er helemaal alleen, of toch niet? Plotseling voel je een aanwezigheid die veel groter is dan jezelf. Ze vult de hele kerk. Je voelt je opgetild, opgevist. Je bent omringd door God. Je weet niet wat te doen. Diep van binnen hoor je zijn stem. Hij roept je. Wat doe je? Wat zeg je? „Zoek liever iemand anders” of, zoals Jesaja, „Hier ben ik”?

LEZING UIT PAULUS • „Wij geloven dat Jezus Christus is opgestaan op de derde dag”, schrijft Paulus aan de christenen van Korinte. Dat is de kern van de verkondiging van het koninkrijk van God. Als dat zo is, zijn er weinig redenen om niet alle oppervlakkige vangst achter te laten en Hem te volgen.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be